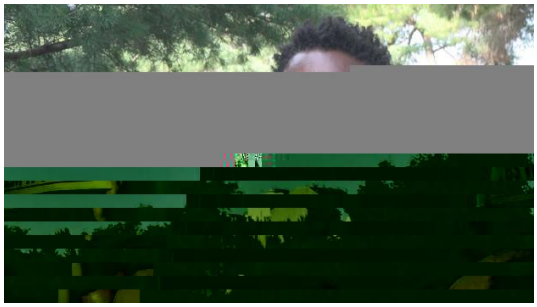
Ousman Umar: 'L'infern existeix: és el desert, el camí cap a Europa i el mar Mediterrani'

Ousman Umar va néixer a Ghana. La seva vida era feliç i senzilla, fins que un dia va veure volar un avió. Des d'aquell moment va voler ser pilot, enginyer, travessar la porta del seu poblat. Explica que és la curiositat per descobrir el món el que el va empènyer a sortir del seu país natal però que, si tornés enrere, no jugaria amb la sort tal com ho va fer. Amb tretze anys va creuar el Sàhara a peu i el mar en una pastera.

Després de quatre anys vivint l'infern a la terra va arribar a Espanya. Els 'seus àngels de la guarda', un matrimoni de Valldoreix, el van acollir com un més de la família. S'acabava així el seu 'Viatge al País dels Blancs'. Aquest és el títol del llibre que ha presentat aquest dimecres a la Casa de Cultura en una sala amb l'aforament complet.

Amb motiu de la presentació, Cugat Mèdia entrevista Ousman Umar.

Presentes la teva història en format de llibre en una ciutat clau en la teva vida: Sant Cugat. Com et sents?
No només és la meva història. És la història de milers i milers de companys que desgraciadament no han tingut la sort que jo he tingut de poder arribar fins aquí i estar viu. Per mi és un autèntic orgull poder presentar el llibre a Sant Cugat, que és pràcticament casa meva.

Molta gent d'aquí et reconeix per la teva participació amb els Gausacs. Com vas entrar a l'entitat?
Quan vaig arribar a casa dels meus pares, que no sabien parlar anglès, ells ja no estaven acostumats a tenir fills a casa perquè els meus germans ja eren grans. Llavors, parlant en plata: no sabien què fer amb mi i em portaven a les festes populars. Al casalet feien castellers el dia de la Festa Major de Valldoreix i quan ho vaig veure vaig preguntar: 'Què fan aquests 'xinesos' aquí al mig de la plaça?' La limitació de la nostra visió al món depèn de la informació.

Amb totes les adversitats per davant, amb només 12 anys, marxes del teu poblat. Què li passa per al cap a aquest nen per emprendre aquest viatge?
Jo crec que tots els nens són grans científics, metges, que tenen molts somnis. La curiositat és el motor de tot. En el meu cas també ho va ser. Quan vaig veure un avió em vaig començar a qüestionar: 'Qui és l'home blanc? Per què és capaç de crear això?'

Dius moltes vegades al llibre que el que pensaves que hi havia darrere del mar era el paradís. Què es ven d'Europa a l'Àfrica?
Per al meu poblat de Ghana, l'home blanc és pràcticament un Déu, capaç de fer qualsevol cosa. Estem parlant de més de 400 anys d'esclavitud, més de 100 de colonització i actualment la postcolonització i l'espoliació. La imatge que s'ha instaurat a l'Àfrica sobre Europa és la de la 'superioritat'. Europa s'ha beneficiat d'aquesta imatge i crec que també l'interessa mantenir-la.

12 anys, amb el teu amic Musa a la ciutat d'Agadez, en mig del desert a Níger. Aquí comença el que tu anomenes al llibre el 'cap a l'infern'. Què vas viure en el camí cap Líbia a peu, al desert?
Hi ha una cosa que sempre ressalto: la realitat supera la ficció. Mai podríeu fer-vos la idea què vol dir estar

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/145518.html

Copyright 2024 Cugat.cat

abandonat al mig del desert amb només cinc litres d'aigua durant tres setmanes. L'únic que us puc dir és que l'infern existeix: és al desert, al camí cap a Europa i al mar.

De 46 viatgers al desert només en sobreviuen 6. Per què no és tan notori aquest cementiri, com ho és el mar?
Des del 2015 les ONG comencen a operar al mar. Abans del 2015 també venien immigrants, no siguem hipòcrites. Abans de la imatge d'Aylan Kurdi a les costes de Turquia també veníem negres cada dia i moríem i no sortíem a cap portada. Si aquest nen hagués sigut negre, també hauria causat la mateixa implicació? Criticar és fàcil; actuem!

Ets el fundador de l'ONG NASCO Feeding Minds, que vol dir 'alimentant ments. Quina tasca feu?
Crec que l'ajuda humanitària només ha alimentat panxes i no ments. A Ghana cau una llavor i brota una planta. Per quin motiu porten tones d'arròs a Ghana? Això mai s'acabarà si no canviem l'estratègia. NASCO es va crear el 2012 per fomentar l'educació digital a les escoles d'allà. Actualment tenim 8 aules d'informàtica i hi ha 23 escoles que les utilitzen.

La sort arriba al seu màxim apogeu quan coneixes la Montse, la teva mare. Com et canvia la vida en aquell moment?
La Montse i l'Armand són els meus àngels de la guarda. Vaig sentir un senyal que em va dir: 'Ousman, aixeca't i vés a parlar amb aquella dona, que ella t'ajudarà'. I així va ser.

Ha valgut la pena fer el viatge al país dels blancs?
Si miro enrere, després de tota la lluita, és molt fàcil veure que ha valgut la pena. Però, sincerament, penso que de vida només n'hi ha una i no es pot jugar loteries amb ella. Us prometo que ningú no mereix lluitar tant per poder mínimament viure.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/145518.html

Copyright 2024 Cugat.cat